

[Glistrup]

kan vi sige nu – der hedder en S-SF-regering, som skulle have forhøjet formueskatten, og at det var derfor, hr. Lykketoft gjorde formueskatten til det eneste område, hvor man kan nedsætte skatten. Derfor må hr. Lykketoft forstå, at når det er formueskatten, der kommer i fokus ved begyndelsen af denne skattelettelsesgeneration, som vi forhåbentlig går ind i nu, er det simpelt hen, fordi man må spise den mad, som hr. Lykketoft har stillet frem på bordet, når han har låst al den anden skattelettelsesmad inde i skabet.

Hr. Lykketoft er den, som mere end nogen anden i denne sal og i dette land er ansvarlig for, at skattelettelserne begynder med formueskattelettelser. Hvis hr. Lykketoft vil være lidt ræsonnabel og begynde at slippe nogle af de døde hænder, han har lagt over mulighederne for at lave indkomstskattelettelser, så skal vi nok nå gode resultater også på de andre områder.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget

forkastedes, idet 48 stemte for, 66 imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Lykketoft (S):

Det er kedeligt, at flertallet ikke ville lytte til vores råd, heller ikke her sidst, end ikke om at begrænse uddelingerne til de sidste få hundrede af de succesrige skattetænkere – de skulle lige have de sidste 30 mio. kr. med.

En af de ting, jeg egentlig har været mest trist til mode ved, fordi det giver en stemning i tiden, er, at det borgerlige flertal oven i købet synes, at det er dygtigt, når det gennemtrumfer dette lovforslag og gør det med større og med hurtigere lettelser end oprindeligt foreslået.

Det er udtryk dels for en ubehagelig trang til konfrontation, dels for, at mange borgerlige politikere er faldet naivt på maven for en meget primitiv argumentation, der siger, at en lettelse af formueskatten let og ubesværet bliver til flere investeringer i Danmark og færre skatteflygt-

ninge til udlandet, og at den derfor skulle være både selvfinansierende og moralsk forsvarlig, også selv om fordelingsprofilen i den er så ræsende skæv som noget, der nogen sinde er blevet vedtaget herinde.

Der har været en storslået kampagne for dette synspunkt i medierne. Den har været usaglig, og den har været udokumenteret, men den har været veltillrettelagt.

Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at hverken finansministeren, skatteministeren, fru Elisabeth Arnold eller hr. Glistrup inderst inde tror på det bavl. Hvis de skulle have fulgt deres hjerner og deres hjerte, havde de ikke truffet en beslutning om i dag først at ofre 600 mio. kr. og i løbet af et par år 1.100 mio. kr. om året for specielt at lette formueskatten.

En af de få ting, vi nemlig alle hidtil har været enige om, er, at såfremt der på et eller andet punkt skulle være penge, staten kunne undvære, var det den personlige indkomstskat, der først og fremmest skulle lettes. Og hvis man havde ment det, kunne man have samlet sig om Socialdemokratiets forligstilbud om en ændret indretning af formueskatten, om at fjerne skævheder og smuthuller i det nuværende system, om at fjerne diskrimination af ægteskabet og om at løse de særlige problemer for hovedaktionærerne, uden at vi eftergav så stort et beløb, og uden at det blev til en så asocial fordelingspolitik.

Man bliver nødt til at dvæle ved, hvordan vi alligevel er kommet så tosset af sted. Jeg mener, at det skyldes en uheldig alliance mellem den ikke længere tilstedeværende Bernhard Baunsgaard og hr. Glistrup. Det må selvfølgelig have tirret Venstre og De Konservative, at Bernhard Baunsgaard i årevis har hævdet, at De Radikale betingelsesløst ville lempe formueskatten. Noget andet er, at han altid har glemt at nævne det radikale partiprogram, som jo ikke taler om en anden og mere asocial fordelingspolitik, men som taler om at erstatte formueskatten med højere arveafgift og indsats imod kapitalgevinster. Men han har et hovedansvar for, at formueskattelettelsen bliver så stor, at den vedtages med Fremskridtspartiet, og at den finansieres med dyrere medicin og nedsat bistandshjælp.

Hr. Glistrup har en anden del af ansvaret, ikke fordi han synes, at formueskattelettelser er værd at prioritere – det kunne man jo også høre imellem de lange tirader heroppe før – men for-